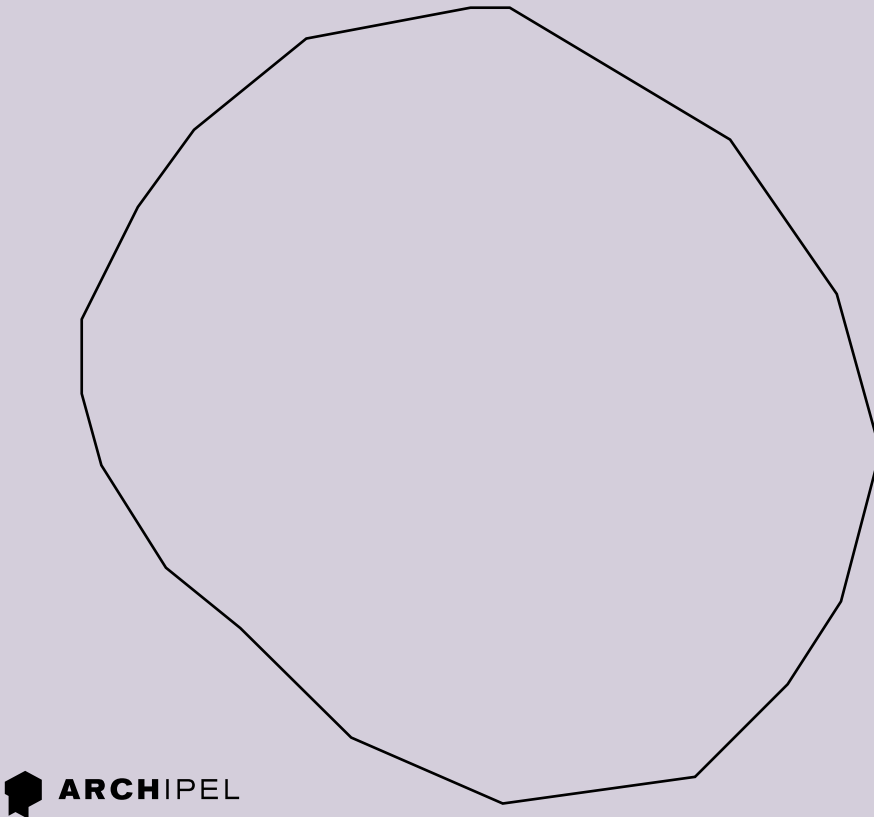

Bouwen in het lelijkste land ter wereld

Fietsen door Leuven, transitie van een stad tussen universiteit en industrie

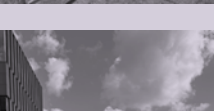
Leuven, een van onze belangrijkste cultu-	Centrale Werkplaatsen	2006-2013
rele centrumsteden, kon profiteren van	01	&Bogdan (Leuven)
de verankering van de universiteit in de		Het autoluze terrein werd doorsneden door het Loco-motievenpad. Dit pad werd uitgevoerd in beton en staal, verwijzend naar het industriële verleden van de site. Aan de noordzijde van het pad staat eerst een kleinschalig complex met dertig sociale woningen voor senioren en voor personen met een handicap, boven op een gelijkvloerse sokkel met handelsruimten en kunstacademie. Dit project is de hand van Jan Maenhout. Verderop volgen de voormalige werfplaatsen, tijdelijk herbestemd als broedplaats voor stedelijke activiteiten. Uiteindelijk volgt het knappe woonproject van &Bogdan. Deze woonwijk omvat 134 woningen en diverse gemeenschapsvoorzieningen. Het gestileerde grondplan combineert priviteiten achter de strakke afbakening van rijwoningen die met een afwisselend architecturaal voorbeeld uitnodigen tot
de binnenstad, maar trok tegelijkertijd ook		
arbeidskrachten aan voor de bloeiende		
industrie rond haar verkeersknooppunt aan		
het kanaal en het station. Dit tot de grote		
ommekeer kwam. De binnenstad werd te		
krap voor de groeiende universiteit en de		
industrie trok weg.		

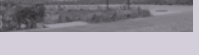
Renaat Braem bouwde hier in de jaren zestig van de vorige eeuw een grootschalig, iconisch woonproject, vanuit een socialistisch ideaalbeeld dat er met de oude stad (lees maatschappij) niets aan te vinden viel. Er moest gestart worden van een blanco blad papier. Het Sint-Maartensdal-complex staat model voor wat hij voor ogen had in 'het lelijkste land ter wereld'

Bij een nieuwe generatie architecten, opgeleid na mei '68, groeide het besef dat het anders moest. Zij hadden een aversie voor grootschalige projecten en voor het gebrek aan participatie van de bewoners in dit alles. Eerst werd er gewerkt aan kleinschalige invullingen die aan minderbedeelden nieuwe kansen boden om in de stad te kunnen blijven wonen, maar die vaak tegelijkertijd de bestaande structuren hergebruikten of herdefinieerden, eerst schoorvoetend maar gaandeweg met opvallende resultaten.			Heraanleg Marktarenlaan – Park Bellevue		2008–2019
02	Artgineering (Brussel) en H+N+S – landschapsarchitecten (Amersfoort)		In de 19de eeuw worden hier in een uitgevagen cultuurspoor aangelegd. Deze cultuur veebrde steeds naar mate het spoorverkeer toenam. De parallelle straat evolueerde tot een verkeers, geflankeerd met geparkarde wagens.		
					

Deze generatie architecten, gesteund door de in 1998 opgerichte vzw Stad en Architectuur, konden het stadsbestuur overtuigen om over te gaan tot een zachte metamorfose van de stad. Op de fietsocht bezoeken we projecten die getuigen van deze transitie.

Projecten van Czaar en A33 architecten zijn de rode draad doorheen de tocht. Deze bureaus hebben als geen ander de transitie van de binnenstad bewerkstelligd.

Heraanleg Martelarenlaan – Park Bellevue		2008–2019
02	Artgeringeering (Brussel) en H+N+S – landschapsarchitecten (Amersfoort)	
	In de 19de eeuw worden hier in een uitgegraven geul sporen aangelegd. Deze geul verbreedt steeds naar het spoorverkeer toem. De parallelle straat evolueert tot een verkeers- , geflankeerd met geparkarde wagens. Hier ontwikkelingsplan Spoorweggebied Leuven, opgesteld door het team rond Marcel Smits, brengt een inrijende ommekeer. Na een Open Oproep van de Vlaamse Bouwmeester krijgt de publieke ruimte opnieuw vorm. Na het scheiden van het doorgaande en lokale verkeer, is de aanleg van een nieuwe weg in de de geul naast de spoorlijn, komt er bovengronds ruimte vrij voor een 750 meter lang park met uitzicht op de sporen, geconcentreerd met een autoluise fietslaan langsheen de aangelegde ommekeerhuizen. Verspreid doorheen het park liggen enkele 'bazoniers': verhoogde verbijs- en ontmoetingsplekken voor de buurtbewoners. Zo krijgt deze plek opnieuw de kwaliteiten die haar ooit de naam Bellevue bezorgden.	
		

Woods	2013–2017
03 	Binst Architects (Antwerpen) Als markant eindpunt van Park Bellevue staat een studentenresidentie van acht bouwlagen met een twintigtal studentenkamers per verdieping. Aan de zijde van de spoorlijnen – met een weids uitzicht op de binnenstad – beschikken verschillende kamers over een inpandig terras. Op elke verdieping bevindt zich bovendien een gemeenschappelijke leefruimte. Door zijn geleiding en de groene gevel in gezuurde prefabrotoelementen oogt het geheel als een zorgvuldig gestapelde blokkendoos.

Van Ostaijenpark		
04	LAVA architecten (Leuven) Victor Broos (Leuven)	2022–2025 1937–1938

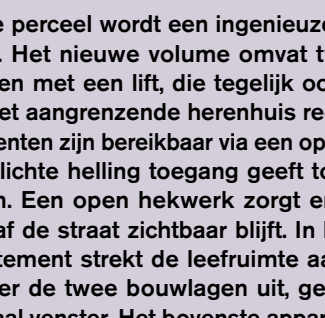
Architect Victor Broos (1908-1988) is nog maar vijf jaar afgestudeerd wanneer hij zijn eerste grote opdracht in 1937 krijgt: een klooster met kapel voor de Missie van de Heilige Geest op de Kerkweg te Loozele. Het betreft een baksteengebouw, zorgvuldig getemseeld in Noors venetian en verrijkt met subtiele art-deco details. Nadat de streek Leuven het complex in 1981 heeft aankocht, schrijft de Vlaamse Bouwmeester een Open Oproep uit voor de bouw van een kler- en lagere school voor behoevende leerlingen. De architect wordt hiervoor gekozen. Hij ontwerpt een klooster, terwijl een minder waardevolle vleugel mocht vervangen worden door nieuwbouw. LAVA architecten wint de ontwerpdeedstrijd, maar het programma wordt grondig veranderd. In plaats van een lagere school komt er een kinderziekenhuis met een chirurgische afdeling en de Streeklaboratorium Academie. Het kloostergebouwtje wordt met grote zorg geconservéerd alhoewel het niet als erfgoed beschermd was. Vandaag biedt het onderdak aan de administratie en drie ateliers. De kapel blijft, met uitzondering van de vernieuwde vloer, vrijwel volledig intact, met wel vrijwel alle glas in lood verloren gegaan. Het gebouw werd in afwijking van het oorspronkelijk ingediende ontwerp, een architectuur die nauwer aansluit bij de volumes van het klooster uit 1937. Haar hoofd-vleugel wordt verlengd zodat er een ontvangst- en ontmoetingsruimte en twee leslokalen ontstaan. Het gebouw wordt nu gebruikt door twee kleinere volen. Opvallend zijn de boogvormige vensters in de nieuwe gevels, bijna referend aan het werk van Giovanni Guerrini.

Hoorplein			2019
05	Czàar architecten (Leuven)	 De stedelijke meijesschool nr. 7 uit 1910 wordt tien jaar later uitgebreid door Marcel Lury (1910–1949), de nieuwe stadsbouwmeester. Toen de school zijn functie verloor, werd deze laatste vleugel in- en uitgebreid tot een nieuw wooncomplex, waarbij de hele stedenbouwkundige situatie onder de loep werd genomen. In het oude schoolgebouw werden de acht klassen omgevoerd tot duplexappartementen, die via gangen en bruggen aansluiten op een nieuwe vaste kern, die tevens een nieuwe volume met appartementen ontstelt. Een binnenplein scheidt verder een lager volume met appartementen en drie woningen, waardoor het stratenpatroon van de omgeving hersteld wordt.	

06

Coussée-Goris-Huyghe architecten (Gent)

Op dit smalle perceel wordt een ingenieuze dubbelslag gerealiseerd. Het nieuwe volume omvat twee duplexappartementen met een lift, die tegelijk ook de verdiepingen van het aangrenzende herenhuis rechts ontsluit. De appartementen zijn bereikbaar via een open doorgang, die met een lichte helling toegang geeft tot de achterliggende tuin. Een open hekwerk zorgt ervoor dat de tuin ook vanaf de straat zichtbaar blijft. In het onderste duplexappartement strekt de leefruimte aan de straatzijde zich over de twee bouwlagen uit, geaccentueerd door een royal venster. Het bovenste appartement loopt over twee bouwlagen met toegang tot de ongebruikte zolder van de buur rechts. Aan de tuinzijde indelt elke bouwlagen in een balkon, waardoor de buitenuimte nauw betrokken wordt bij beide woningen. De voorgevel vormt een overtuigende aanvulling op het straatbeeld. Rechts sluit de kroonlijst aan op die van het herenhuis, terwijl links de lagere kroonlijst van de buur visueel wijst naar het midden van het bovenste verdieping. De gevelcompositie is opvallend dynamisch. De drie onderling sterk verschillende vensters maken de interne organisatie van het gebouw afleesbaar.

A black and white architectural drawing of a building facade. The drawing shows a multi-story building with a complex roofline and various window placements. A thick black line is drawn across the facade, indicating a cross-section or a specific architectural feature. The drawing is detailed, showing architectural elements like cornices, moldings, and window frames. The overall style is that of a technical architectural sketch or drawing.

Carriënjenveld	2004-2010
07	A33 architecten (Leuven)
	A33 architecten krijgt van een bouwmaatschappij de uitdaging om op de site van de voormalige Rijkswacht-kazerne uit 1866 ongeveer 5.000 m² verkoopbare vloeroppervlakte te realiseren. De hoofdgebouwen staan op de erfgoedrijd en de architecten dragen respect voor erfgoed in hun DNA. De oorspronkelijke ruimten waren smal en hoog, maar die eigenschappen worden uitgespeeld als een troef: door er 6 duplexwoningen op het gelijkvloers en 8 op de verdieping onder te brengen. Minder waardevermindering door de kleine plaats voor een autorijf wooneind: een verdubbelde collectieve binnenplaats, met ruimte voor 36 studentenkamers, 14 appartements, 8 grondgebonden eengezinswoningen en een praktijkruimte. Aan de Dageraadstraat markeren een uitkragend volume in baksteen de toegang tot de ruime ondergrondse parkeergarage en op de binnenkoeven worden de bakstenen gevels door uitspingende koppen verlevendigd. Het project biedt bovendien de kans om het smalle steegje langs de straat bijna dubbel zo breed te maken, waardoor ook de omliggende buurt de herontwikkeling mee profiteert.

[illegible]

Sint-Jozefskerk

1973-1974

08

Victor Broos (Leuven)

De oorspronkelijke neogotische Sint-Jozefskerk, in 1860-1871 gebouwd door stadsarchitect E. Lavergne, staat midden in een woonblok, achter de Universiteitsbibliotheek. In 1966 wordt het kerk gesloopt wegens bouwvalligheid en ruimt voor een parkeerterrein. In 1973 ontwerpt Victor Broos (1908-1980) een kerk in een opvallend eigentijdse architectuurtaal. De doorgaande straatwand wordt krachtig doorbroken door de plastische volumes van de wekkapel en de vrijstaande klokkentoren. De inkom is naar de zuidzijde van de oostzijde en geeft toegang tot een nagenoeg vierkante kerksruimte. Deze wordt deels overspannen door een vrij laag vlak plafond en deels door een schuin aflopend dak dat de aandacht naar het altaar leidt, waar een afzonderlijke zenitale lichtval, het liturgische gebeuren extra accentueert. Aan de linkzijde zorgen gebouwen met uitzicht op de tuin voor een zachte, natuurlijke verluchting. Opvallend is het contrast tussen de eigenlijke kerk, orthogonaal opgevat en uitgevoerd in zichtbaar metselwerk, terwijl de wekkapel en de klokkentoren zijn vorgegeven als sculpturale, afgezonderde volumes in zichtbaar gielboen, waarvan de gestructureerde bekisting duidelijk afleesbaar is.

Erasmushuis	09	Marc Dessauvage (Brugge) Naques Wirtz (Antwerpen)	1969–1974 1979
	Na afbraak van de Sint-Jozefskerk komen ook de gronden van het nabijgelegen Clarissenklooster vrij, zodat een groot bouwpakket ontstaat dat aan de faculteit Letteren en Wijsbegeerte wordt toegewezen. Aanvankelijk wordt de Deense architect Jørn Utzon (1918–2008) aangesproken, maar wegens zijn matige belangstelling gaat de		

Deze keuze toont dat de opdrachtgevers een duidelijk beeld hadden van de gewenste architectuur: beide architecten werkten gericht op het creëren van gevelmaterialen, schuiven monumentaliteit niet en streven naar een sterke relatie tussen gebouw en omgeving. Dessauwage heeft het echter niet gemakkelijk met zijn opdrachtgever, die het programma herhaaldelijk wijzigd en tegelijk streng over het budget wacht. Toch laat de architect er zijn fundamentele concepten aan zien. Op saks bouwrijpings vormt een centraal 'forum' het hart van de verdieping, van waaruit vier vleugels vertrekken. Dicht bij deze kern bevinden zich de les- en bibliotheekruimten; verder in de vleugels liggen de burelen van de professoren. De circulatieruimten zijn niet louter doorgangen, maar vormen straten en pleinen op verdiepingen tussen de docenten, professoren. Er is geen dominante hoofdentree; het gebouw is vanuit de vier hoeken toegankelijk en de kruisvorm zorgt dat alle lokalen maximaal genieten van het zicht op de parkaanleg van Jacques Wirtz (1924–2018).

Aula De Somer & M. Sabbebibliotheek			
10	Paul Van Aerscht (Leuven) aula bibliotheek	1989	1974
	Als architect wordt gekozen voor iemand die als hoogleraar verbonden is aan de universiteit, in dit geval universiteits-architect Paul Van Aerscht (1938). Overwerpen stelt hij zelf dat het "een overwegend rationele aanpak" is, maar dat het uiteindelijk ook "op de gebruikelijke manier gebeurt, een beetje onvoorspelbaar". Die wisselwerking tussen rationeel en intuïtie is duidelijk aanwezig in het ontwerp dat vertrekt vanuit een heldere structuur van vierkanten, waarvan elke verdieping één vierkant als vide wordt opengelaten. De vides zijn ten opzichte van elkaar verschuiven, zodat de bezoeker bij het binnenkomen een verrassend ruimtelijk perspectief over alle verdiepingen krijgt. De kolommen van de voorgevel zijn ontworpen met erfussen stalen en een opening of een fragment invulmetalen, dat waar men een massieve draagstructuur zou verwachten. Deze ingreep suggereert transparantie en toegankelijkheid, toech is de toegang tot het gebouw niet vanzelfsprekend, mede omdat het oorspronkelijke masterplan – met daarin een uitroddende binnenruimte – nooit volledig werd uitgevoerd. Vijftien jaar later krijgt Van Aerscht de opdracht om naast zijn bibliotheek de Aula Magna te realiseren. Ook hier vertrekt hij vanuit een rationele geometrie, opgebouwd uit drie basisvormen: een vierkant voor de aula zelf, een cirkel als ruimtelijk antoniop voor de halfronde aula van de Augustijnusruimte en een driehoekig blok dat het voorplein wordt organiseert. De uitgesproken postmoderne vormgeving zal nog moeten wachten op waardering. Vijf jaar later wordt de bibliotheek uitgebreid met eenentwintig studietoelenv, opgehangen aan de onafgewerkte gevel gericht naar de Aula Magna. De bekledingspanelen verwijzen naar een boekenkast, waarin subtiel het woord 'spies' – hoop – wordt verwerkt.		

Hôtel d'Udekem d'Acoz 2005–2020

12 **Čzár architecten (Leuven)**

Het Sint-Petruscollege wordt opgericht na de aankoop van de patriciërswoning d'Udekem d'Acoz en groeit uit tot een complex met meer dan vijftig klaslokalen. De herenwoning doet aanvankelijk wel dienst als lesruimte, maar krijgt door haar centrale ligging een andere functie. Het geheel, met onder meer de administratie en de lerarenkamer. In 1971 wordt het gebouw, inclusief het interieur, als monument beschermd, maar toch was een aanpassing van de verticale circulatie noodzakelijk om het project toekomstbestendig te maken. Aan de oostzijde wordt daarom een volledig nieuwe trappenzaal toegevoegd die alle verdiepingen van het historische huis met elkaar verbindt en tegelijk de brandveiligheid verhoogt. Binnen worden de waardevolle historische elementen zorgvuldig hersteld, en storende ingrepen verwijderd. Nieuwe toevoegingen en meublering worden bewust ontworpen in een herkenbaar sobere hedendaagse voormental. De nieuwe trappenzaal ligt teruggetrokken ten opzichte van de historische achtergevel; slechts een enkel venster, beschermd door een conwerping, verradt haar aanwezigheid. De uitbreiding eindigt in een uitnodigende lufte die een directe verbinding maakt met de speelker.

School nr 4

14

Ludo Bekker (Leuven)

De stadsschool nr. 4 voor het leeren onderwijs wordt in 1894 gebouwd naar de plannen van stadarchitect Eugène Frische (1850–1919): twee bouwlagen klassen rond een centrale overdekte hof. Wanneer de school te koop komt, zijn het de architecten van hun huizen bereid om de school voor het erfgoed en de creatie van betaalbare woningen in deze verpauperde wijk, bij de sociale bouwmarktstichting Huisvolf of aankloppen. Zij hebben ook naar dat soort initiatieven. Door de tussenvoorzet te verwijderen ontstaan drie bouwlagen met een hoge hoogte in plaats van twee extra hoge klaslokalen. Om akoestische redenen wordt in de centrale hof gedeeltelijk een nieuwe vloer ingebracht. Een vrijstaande lift behoudt toch voldoende ruimte vrij, zodat zij zich kan oorspronkelijke constructie, met Polonceau-spanten, behouden blijft. In de gevels worden de raamopeningen van twee verdiepingen samengegrepen en voorzien van nieuw schrijnwerk dat de drie bouwlagen onderling verbindt. De woningen van Guy Remon en Monica Droste, opgebouwd uit kleinschalige 'Azaar'-tellers, worden geïntegreerd in het gebouw. Het complex omvat vandaag 28 sociale woningen – vijf aangepast voor personen met een beperking – en de kantoren van de vzw Integratie Zelfstandig Wonen.

Berbestemming Artois-gebouwen

De Bottelarij De Valkeringang Oude brouwerij De Hoorn De Stokerij	Robbrecht en Daem architecten (Gent) W/20 (Vilvoorde), buitenaanleg Michel Pauwels (Leuven) 2014–2025 Ludo Bekker 1987–1994 LAVA architecten (Leuven) 360 architecten (Gent) 2008 Robbrecht en Daem architecten (Gent) 2016–2022
--	---

I De Bottelarij van de brouwerij Artois, die op deze plek stond, wordt pas in 2014 gesloopt. Voor de nieuwe wijk kiezen Robbrecht en Daem architecten (Gent) ervoor de woningen oost-west te oriënteren, voor maximaal natuurlijk zonlicht. Hierdoor kan het openbaar domein noord-zuid worden georganiseerd, wat voor een sterke aansluiting op het bestaande straatweefsel zorgt. Inclusief een nieuw pleintje als schakel. Ook de sfeer van het eernaast liggende historische Klein Begijnhof wordt opnieuw getiptrepreté met witgevelde woningen als referentie naar het verleden. De nieuwe woningen kennen een grote mate aan flexibiliteit en kunnen meegroeien met de veranderende behoeften van de bewoners. De terugliggende bovenste bouwlaag is rechtstreeks bereikbaar vanaf de straat via opvallende buitentrappen.

Daardoor kan de wijk geleidelingsgevoerd worden in de hoofdwinning, gebruikt worden als kangeroverwinging of functioneren als een afzonderlijke woning. Met hun betonnen lateien bouwen de voordenuren stralen de 56 grondebouwen woningen een vertrouwde, jaren-dertig charme uit, iets verder zijn bewoners van de klassieke rijtjestraat en de Vrijheidshoeve hoe de uitbreiding van de Artois-brouwerij nu woonomgeving bedriegd. Hun ontwerp krijgt de steun van de vzw t'Lampke en — the times they are a-changing — het bestaande BPA, dat de woonwijken wil opoffenen, verdwijnt uiteindelijk van tafel. Grenzend aan anonieme Indragiegebouwen wordt een project gerealiséerd naar plannen van Ludo Bekker (Leuven) dat de bestaande stedelijke structuur opnieuw versterkt. Een aantal woningen en appartementen die eigendom zijn van de stad worden gerenoveerd, terwijl de woonblokken worden aangestuurd door gemeenschappelijke beheerders op de taart verdwijnt uiteindelijk de brouwerij! Ten noorden van deze wijk, staat de brouwerij De Hoorn, gebouwd in 1923, voor lange tijd het paradijsje van de Artois-brouwerij. Nadat het gebouw in 1997 leek komt te staan, wordt het vrijwel volledig beschermde als monument. Vandaag is het oeverconserveerd en herbestemd door

gevel, vrij gekomen na afbraak van parastatische gebouwen, krijgt een transparante zijdegevel die dient als een soort vitrine naar het landschap op de meanderende Dijle. Ten westen sluit hierop De Stokerij aan. Het oorspronkelijke, robuuste bakstenen gebouw met art-decodetails blijft behouden en de elementen uit haar industriële verleden worden zorgvuldig geïntegreerd in de nieuwe functie als kantoorgebouw die het aangemeten krijgt door Robbrecht en Daem architecten (Gent). Het robuuste gebouw vormt vandaag de hoeksteen van een woonproject, ontworpen door dezelfde architecten, dat zich aan de achterzijde over zeven verdiepingen uitstrekt. Elke verdieping omvat vijf appartementen met inpandige terrassen gericht naar de Dijledelta. Loopbruggen en buitentrappen in een sober en verfijnd Piranesi-decor ontsluiten de nieuwe volumes. Het volgende gebouw, de oud-brouwerij De Dijle, opgesloopt door de Artis-brouwerij, met op de kop het volkscafé De Lantaarn, krijgt een nieuwe functie naar plannen van LAVA architecten (Leuven). Op de eerste verdieping komen kantoren en atelier ruimtes, terwijl vanaf de tweede verdieping doorzonappartementen worden gerealiseerd met uitzicht op de Vaartkom en de Dijle.

Herbestemming van de Vaartkrom:			
16	Vicor Broos (Leuven)	1954-1956	
De Latten	Čzaar architecten (Leuven)	2014	
SkyOne	āzo (Hasselt)	2014-2020	
The View	Tab Architects (Gent)	2017	
Silo54	XDGA (Brussel)	2006-...	
De Balk	BEEL architecten (Gent)	2014	
Toen de industrie verdween of zich verplaatste, bleef van wat ooit het kloppend hart van de stad was, niets over dan een desolaat gebied met leegstaande fabriekspanden, voornamelijk gebruikt als parkeerterrein. Een eerste poging om de plek nieuw leven in te blazen met de aanleg van een jachthaven mislukte. Pas na 2007 werden de nodige plannen opgesteld en initiatieven genomen die de basis vormden voor een nieuwe stedelijke ontwikkeling. Op de kop van de Vaartkrom staat het Entrepot uit 1954-56, naar ontwerp van Vicor Broos (Leuven), dat de oorspronkelijke opslagruimten voor goederen en de kantoren van Douane en Accijnzen huisvestte. Het gebouw is meer twintig jaar oud toen het, samen met de omliggende industrie, zijn oorspronkelijke functie verliest en wordt ingericht als ontmoetingsruimte voor culturele organisaties. Naast het Entrepot verrijst het nieuw complex 'De Latten' gerealiseerd door Czaar Architecten (Leuven), dat garant staat voor het opnieuw tot leven brengen van de wijk door verschillende stedelijke functies te combineren: wonen, werken en winkelen. Eenmaal de sokkel die het bestaande stratapatroon versterkt, is er plaats voor verschillende volumes met in totaal 69 appartamenten. De noordoever van de Vaartkrom eindigt met het wooncomplex SkyOne opgetrokken in een expressieve bakstenenarchitectuur door Tab Architecten (Hasselt). De vorm van het gebouw wordt sterk bepaald door de contouren van het perceel. De eerste vier bouwlagen boven de sokkel huisvesten talpense zes dorlopende appartamenten met diep ingesneden inkpende balkons. De derde en bovenste geleding omvat vijf bouwlagen met telkens twee appartamenten. Deze van de bovenste verdieping beschikken bovendien over uitzonderlijke uitzichten.			

Romeins format afgevoerd met een Duidelijke
Op de zuidelijke oever, op de plaats van de vroegere brandweerkazerne, komt het omvangrijk woonproject The View tot stand, ontworpen door Tab Architects (Gent), dat door zijn schaal niet onvermeld kan blijven. Op een sokkel rond een ruime binnenruimte staan twee woontorens. De gevels zijn sober uitgewerkt met een regelmatig damtbordpatroon van panelen. Alleen aan de zuidzijde van de hoogste toren wordt hiervan afgezien om het uitzicht op de binnenstad optimaal te benutten, terwijl de lagere toren zijn terrassen aan de westzijde kreeg met uitzicht op de binnenruimte. De Vaikrom wordt echter overheerd door het ensemble van Silo4, genoemd naar de 54 granaatsilo's die in de jaren dertig in dit gebied voor de bouwrijper Artois. In 2006 lag een slooppvergunning klaar, maar op aandringen van een projectontwikkelaar werd op het laatste moment beslist om de silo's te behouden. Een eerste ontwerp van XGDA (Brussel), te rekenen in de cilindrische silo's en een sterk uitgesproken ontwerp, blijkt niet haalbaar. Reden hiervoor is een nieuwe vergoeding te verkrijgen voor een geradere versie van het project. Een ander beeldbeplanstellend gebouw is De Balk, naar een ontwerp van BEEL architecten. Het doel van dit project is om met het langgerekte vaarkom van ongeveer honderd appartementen, dwars op de Vaalkom, een duidelijke grens te creëren met het vlakke gebied van de woonwijk. Een fietspad richting binnenstad volgt deze vorm. De 180 meter lange, wit glanzende gevel bezit beweust een tegengewicht voor de verticale kracht van de granaatsilo's. Parallel aan dit volume ligt het kinderdagverblijf 'de Ark' van dezelfde architecten, in het verlengde van de silo's. Samen struikelen de gebouwen op een manier, maar daarmee wordt geen oplossing geboden voor de Molens van Orshoven die, ondanks hun bescherming, er rommelig tussen liggen.

Sponsors

vollo

VOLA

niko

working ideas.

Porcelanosa

Bouwen in het lelijkste land ter wereld

Fietsen door Leuven,
transitie van een stad tussen
universiteit en industrie

- 01 Centrale Werkplaatsen
- 02 Heraanleg Martelarenlaan – Park Bellevue
- 03 Woods
- 04 Van Ostaijenpark
- 05 Hoornplein
- 06 House VDB
- 07 Cartijnenveld
- 08 Sint-Jozefskerk
- 09 Erasmushuis
- 10 Aula de Somer & M. Sabbebibliotheek
- 11 St-Michielskerk nieuw oksaal
- 12 Hotel d’Udekem d’Acoz
- 13 Hertogensite
- 14 School nr 4
- 15 Herbestemming Artois-gebouwen
- 16 Herbestemming van de Vaartkom
- 17 St-Maartensdal

